

synes, det er beklageligt, at regeringsgrundlaget og også statsministerens redegørelse på de her områder er kemisk rensset for enhver tale om etiske pejlemærker.

På det økonomiske område har statsministeren lagt vægt på, som han sagde i sin redegørelse, at fastholde den økonomiske kurs, som har sikret den forrygende fremgang, Danmark har haft igennem 5 år. Det er rigtigt, at dansk økonomi umiddelbart synes i god form, men jeg synes også, det er værd at notere sig, at der indløber stadig flere advarsler fra forskellige side om, at opsvinget er ved at køre af sporet. Det store hjemmeforbrug, som måske ganske vist kan bidrage til overskud på statsfinanserne, truer jo dybest set både handelsbalancen og betalingsbalancen, og derfor er det vigtigt for Kristeligt Folkeparti at understrege, at i de gode tider, som vi altså oplever nu, kan det ikke være rigtigt, at vi ikke kan opnå et ordentligt overskud i forhold til udlandet.

Vi er bekymret over ikke mindst det lånefinansierede forbrug, som godt hjulpet af en gunstig renteutvikling nu også er med til at sparke en ny konverteringsbølge i gang, som yderligere vil pumpe det private forbrug op og gøre det endnu vanskeligere at opnå nogle gunstige tal på handelsbalancen og betalingsbalancen. Jeg synes, der ikke mindst på det område kunne være god grund til at bremse yderligere op, ved bl.a. at begrænse den meget favorable adgang til 30-årige lån, som jo ikke bare går til at købe huse for, men også til at finansiere forbrug, som ikke har en varighed af 30 år. Det synes vi er betænkeligt. Man kunne sagtens for den slags lån sige, at 20 år er tilstrækkeligt, når det ikke gælder egentlige huskøb.

På skatteområdet er Kristeligt Folkeparti enig i regeringens overordnede signal om, at det ikke er tiden til massive skattelettelser alene af den grund, at vi er enige i intentionen om, at vi skal have bedret vores økonomiske situation; selv om den ser god ud nu, skal vi gøre det, mens vi har tiden til det. Vi er enige i, at den skattereform, som regeringen har givet nogle af konturerne til i sit regeringsgrundlag, må have et omdrejningspunkt, der hedder fortsat mindre skat på arbejde og mere på miljøbelastning. Det var omdrejningspunktet bag den skattereform, som Kristeligt Folkeparti selv som regeringsparti stod bag i 1993, men jeg vil også godt sige, at der for os at se er nogle begrænsninger i forhold til, hvor langt man kan gå med hensyn til at introducere nye miljøafgifter.

Jeg synes, at regeringen selv, ikke mindst sidste år i forbindelse med forhandlinger om finansloven for i år, kom med et lidet skønt eksempel på, hvordan ordet miljøafgifter blev brugt særdeles kreativt til at skaffe merprovenu til statskassen. Jeg tænker her på den såkaldte sprinklervæskeafgift, som blev introduceret på et tidspunkt. Den slags forslag er i virkeligheden med til at lægge gift for en rigtig debat om, hvordan vi i højere grad får ændret vores adfærd, så den bliver mindre miljøbelastende.

Jeg synes også, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at miljøafgifter altså har den hage ved sig, at de ofte vender den tunge ende nedad, og at det derfor fordelingsmæssigt skal sikres, at f.eks. socialt udsatte grupper ikke bliver ramt uforholdsmæssigt hårdt af disse afgifter.

For Kristeligt Folkeparti har det også en høj prioritet at kunne få indført et jobfradrag. Jeg ved, at regeringen ikke er begejstret for den tanke – det har den tilkendegivet her i dag og også i valgkampen – men jeg synes alligevel, det er en alvorlig overvejelse værd med henblik på at få gjort noget alvorligt for de ledige i lavindkomstgrupperne, for at få givet dem en chance for at bide sig fast på arbejdsmarkedet.

På miljøområdet taler regeringen i sit regeringsgrundlag om, at den vil arbejde for, at luftforureningen fra trafikken inden år 2007 skal halveres i forhold til 1990-niveauet. Det er en ambitiøs målsætning ikke mindst set i lyset af, at trafikmængden vokser og vokser og i virkeligheden er det helt store problem på miljøområdet. Derfor undrer det os lidt, at man stadig væk er på overvejelserstadiet i forhold til debatten om en Femer Bælt-forbindelse.

Jeg vil godt sige, at hvis man ønsker at leve op til en så ambitiøs målsætning om at halvere luftforureningen fra trafikken i år 2007 i forhold til 1990-niveauet, er der altså ikke ret meget at gøre sig overvejelser om i forhold til etablering af en broforbindelse over Femer Bælt. Så er der kun ét svar, og det er, at der ikke skal være nogen bro, som vil få trafikmængden til at eksplodere yderligere, og som vil forhindre, at man for alvor får gjort noget ved over de lange stræk at få lagt mere gods over på jernbane i stedet for på biler.

Derfor vil jeg godt meddele her, at Kristeligt Folkeparti i den sammenhæng ikke vil kunne følge regeringens planer, så langt som de måtte gå i retning af, at man skal etablere en broforbindelse over Femer Bælt.